

Bengts scouthistoria

Historien börjar redan 1941. När vi bodde på Slottsskogsgatan i Majorna. I samma kvarter bodde Charles Björkander, två år äldre än jag. Han var scout i en avdelning i Göteborgs scoutkår med lokal en trappa upp i en fastighet på Drottninggatan. Han såg väl den blyge och litet tillbakadragne Bengt som en lämplig ny medlem i scouterna och Älgpatrullen i den Femte avdelningen och jag sa inte nej. Sedan tog han väl hand om mig och var en mycket god vän i alla år inte bara inom scouting.

Första lägret jag skulle delta i var vid Hällungen i Ödsmåls kommun, sex mil från Göteborg. Det var under kriget och transport till lägret skulle ske med cykel. Jag hade nyss fått en pojkcycel, Crescent.

Den fick man trampa dubbelt så mycket som med en herrcykel. Med hjälp av Charles (packning och glada tillrop) lyckades jag komma fram.

Ganska omgående omorganiserades Göteborgsavdelningen och blev till Vasa scoutkår med lokal på Lilla Bergsgatan i närheten av Haga. Där avancerade jag till patrulledare. Vi utgav en "tidning", Älgspillning, som jag minns vi sålde till gästerna på min fars 40-årsdag, 1945.

Den firades på reservatet, Pölgatan i Majorna, ett ställe som följt mig. Solveig och jag firade bröllopsdagen där med släkten efter vigseln i Hagens kapell. Mer om detta i avsnittet "Mor gifter sig".

Sedan kom ett par storläger som beskrivs i dokumentet: "Två internationella scoutläger med Folke Bernadotte". Jag fick i detta sammanhang kontakt med en engelsk scout och kunde göra många besök i hans hem under åren därefter.

När jag kom i gymnasieåren drog jag mig tillbaka i scoutsammanhang men återkom när vi flyttat till Korpilombolo 1959, Se bifogat pdf-dokument: "Bengts scouthistoria".

Vi sände en sten från Korpilombolo scoutkår till Ebbe Liberaths monument i Slottsskogen i Göteborg

Nästa scoutetapp blev i Gråbo, men där höll jag mig i bakgrunden. Hustrun Solveig tog då upp scoutengagemanget. Vi var med och byggde scoutgården i Gråbo och Solveig engagerade sig som föräldraföreningens ordförande i Stora Lundby scoutkår, våra barn blev scouter.

När vi flyttade till Stenkullen i mitten på 1990-talet byggde Solveig upp Stenkullens Scoutkår tillsammans med sonen Olle och många andra engagerade personer.

Tyvärr blev också denna scoutkår nedlagd då vi inte längre fick hyra av fastighetsägaren.

Det verkar som om mycket bra man varit med har lagts ned! Jämför Stenkullens kyrka. Jämför "Lerumsmodellen". Jämför Provinsialläkarväsendet och dess enläkarmottagningar där jag en gång verkade.